

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **A. B.**, zastoupeného Mgr. Petrem Kaustou, advokátem se sídlem Ostrava – Moravská Ostrava, Čs. Legií 5, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného o přestupku ze dne 11.5.2017, č.j. MSK 156851/2016,

t a k t o :

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto o odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Bohumín ze dne 21.9.2016, sp. zn. R1031/2016 o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů tak, že rozhodnutí

správního orgánu I. stupně ve výroku o uložení sankce bylo změněno tak, že pokuta byla uložena ve výši 3.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel byl uložen na dobu dvou měsíců, dále byl změněn ve výrokové části údaj ohledně zástupce žalobce a ve zbytku bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzeno.

Žalobce namítal, že nebyl řádně vymezen skutek, resp. skutková věta odsouzení odkazuje na místo, kde se žalobce nenacházel, ani nacházet nemohl, natož na tomto místě překročit nejvyšší povolenou rychlost. Stejně tak se nemohlo na souřadnicemi označeném místě nacházet měřící zařízení, neboť souřadnicemi označené místo je zcela odlišné od místa, kde se ve skutečnosti nacházel policista toto zařízení obsluhující. Uvedl, že od samého počátku je vymezen skutek prostřednictvím skutkové věty, která mimo jiné obsahuje i GPS souřadnice. Pokud však jsou předmětné souřadnice zadány např. na webový portál www.mapy.cz, pak je nutné dospět k závěru, že se bezesporu nejedná o místo, kde se v daný čas předmětné vozidlo nacházelo a mělo překročit povolenou rychlost. Dále žalovaný uvedl, že je-li tedy ze strany žalovaného přihlíženo k výsledku měření rychlosti – oznámení podezření ze spáchání přestupku ze dne 18.8.2016, pak je na místě zpochybnit rychlost vozidla naměřenou přístrojem Tru Cam LTI 20/20, neboť tento přístroj zcela prokazatelně neměří správně či jinak nesprávně zaměřuje GPS pozici. Předmětný laserový radar neměřil správně, resp. nezaznamenával správně souřadnice GPS, a je tedy velmi pravděpodobné, že měl technickou závadu, případně je nutné namítnout, že obsluhující policista nebyl schopen zařízení adekvátně obsluhovat. Pokud neuměl policista obsluhovat zařízení tak, aby byly GPS souřadnice v souladu s reálným stavem, pak nemůže být takové měření považováno za důkaz, resp. nemůže být podkladem pro jakékoliv správní rozhodnutí, kterým byl žalobce uznán vinným.

Žalobce rovněž namítal, že predestřel v průběhu správního řízení svou obranu, která spočívá v záměně osoby řidiče. Tato obrana nebyla provedeným dokazováním vyvrácena. Poznamenal, že z výpovědi svědků pouze vyplývá, že sledovali vozidlo po určitý úsek trasy, avšak nikoliv po celou dobu měřeného úseku, resp. od stanoviště měření do stanoviště zastavení. Nebyla tudíž vyvrácena jeho obrana prostřednictvím znaleckého posudku či místního šetření, tedy prostřednictvím objektivního a nezávislého důkazu. Nebylo ani vyvráceno, že by jeho obrana byla technicky nemožná, a to navíc s přihlédnutím ke skutečnosti, že měřený úsek není rovný, tudíž může bezesporu dojít k záměně řidičů. Žalovaný zcela nekriticky přejal argumentaci a skutkové závěry správního orgánu I. stupně, aniž by dokazování doplnil znaleckým posudkem či místním šetřením, neboť jedině prostřednictvím těchto důkazů lze spolehlivě jeho verzi vyvrátit či potvrdit.

Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Zcela odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že žalobní námítky jsou vesměs opakováním námitek odvolacích, s nimiž se v odůvodnění svého rozhodnutí již vypořádal. Žalovaný uvedl, že trvá na tom, že obhajoba žalobce, že vozidlo neřídil, neboť se vyměnil s jinou osobou, byla provedenými důkazy vyvrácena a jeví se jako zcela absurdní a mimo realitu a také jako zcela účelová.

U jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích k věci.

Ze správních spisů bylo zjištěno, že dne 18.8.2016 bylo sepsáno oznámení přestupku, v němž je uvedeno, že dne 18.8.2016 v 12:03 hod. žalobce jako řidič motorového vozidla RZ X v Bohumíně na ulici Ostravská překročil nejvyšší povolenou rychlost, která je stanovena na 50 km/h. Byla mu naměřena rychlost (po odpočtu) 81 km/h. Součástí spisu je oznámení o podezření spáchání přestupku, které obsahuje i fotodokumentaci. Z něho vyplývá, že rychlost byla naměřena laserovým měřičem Tru Cam po odpočtu odchylky 81 km/h, kdy v měřeném úseku obce je dovolena nejvyšší rychlost 50 km/h. Měření prováděl strážník pan R. H., operátor měřícího zařízení. Vozidlo po změření zastavil strážník K. Řidič na místě předložil řidičský průkaz a občanský průkaz, řidič se písemně nevyjádřil, ve vozidle byl při zastavení sám. Oznámení o podezření ze spáchání přestupku obsahuje číslo rychloměru Tru Cam TC 001259, místo spáchání přestupku je specifikováno GPS souřadnicemi. Spis obsahuje dále osvědčení strážníka Městské policie pana R. H., který prováděl měření, k obsluze měřícího zařízení LTI 20/20 Tru Cam, dále ověřovací list č. 8012-OL-70405-15 Českého metrologického institutu Brno, vztahující se k silničnímu laserovému rychloměru LTI 20/20 Tru Cam, výrobní číslo TC 001259, podle něhož rychloměr byl zkoušen podle metrologického předpisu ČMI č. 812-MPC213. Provedené zkoušky měřidla prokázaly, že předložený silniční rychloměr má požadované metrologické vlastnosti. Rychloměr jako stanovené měřidlo byl ověřen a lze jej používat v souladu s právní úpravou metrologie pro měření rychlosti silničních vozidel při kontrole dodržování maximální povolené rychlosti. Doba platnosti ověření rychloměru skončila 1.12.2016. Ve spise je rovněž výpis z evidenční karty řidiče. Správní orgán I. stupně u jednání dne 21.9.2016, u něhož byl přítomen zástupce žalobce provedl důkaz výše uvedenými listinnými důkazy, včetně snímků z mapového portálu mapy.cz s vyznačeným místem měření. Správní orgán rovněž vyslechl svědky – strážníky Městské policie K., W. a H. Svědci K. a W. vypověděli, že měřící zařízení obsluhoval kolega H. Svědci vozidlo žalobce sledovali od okamžiku, kdy vyjelo ze zakřiveného úseku až po jeho zastavení. Vozidlo k nim dojelo zhruba za cca 20 sekund od hlášení do vysílačky strážníkem H. Svědek W. dále uvedl, že po zastavení vozidla řešil s řidičem předmětný přestupek. Totožnost řidiče byla zjištěna z jeho občanského a řidičského průkazu a řidič byl ve vozidle sám. Svědek H. vypověděl, že v předmětnou dobu prováděl v daném úseku měření rychlosti vozidel prostřednictvím laserového měřiče na úseku o délce cca 400 metrů. Tento měřený úsek se mírně zakřivuje. Vozidlo žalobce sledoval vizuálně až do místa zakřivení.

U jednání správního orgánu I. stupně žalobce namítal, že vozidlo neřídil, přestupku se nedopustil. V daný okamžik vozidlo řídila osoba, kterou odmítl označit. Odkázal rovněž na písemné vyjádření k věci. V písemném vyjádření žalobce sdělil, že do předmětného vozidla, jehož rychlost byla měřena, nastoupil a řídil jej až po změření rychlosti. U jednání žalobce navrhl důkaz znaleckým posudkem k ověření reálnosti jeho verze o záměně řidiče. Správní orgán tento důkazní návrh zamítl. Žádné další podklady pro rozhodnutí do spisu již dále neopatřoval a následně vydal rozhodnutí 21.9.2016, jímž uznal žalobce vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, jehož se dopustil porušením § 18 odst. 4

téhož zákona tím, že dne 18.8.2016 ve 12:02 hod. v obci Bohumín – Pudlov, ulice Ostravská, ve směru jízdy na Ostravu, GPS 49° 53' 37.00" N, 18° 19' 47.91" E, jako řidič motorového vozidla tovární značky Mazda, RZ X, překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, kde je zákonem obecně stanovena rychlost jízdy nejvýše 50 km/h, přičemž mu byla silničním laserovým rychloměrem LTI 20/20 Tru Cam naměřena okamžitá rychlost 84 km/h, kdy po odečtu možné odchylky měřícího zařízení ve výši +/- 3 km/h do 100 km/h jel rychlostí nejméně 81 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 31 km/h. Žalobci byla uložena pokuta v částce 5.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu šesti měsíců, počínaje dnem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, dále mu byla uložena povinnost zaplatit náklady řízení spojené s projednáním přestupku, a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl nyní napadeným rozhodnutím ze dne 11.5.2017. Jak výše uvedeno, rozhodnutí změnil ve výroku o uložení sankce tak, že žalobci uložil pokutu ve výši 3.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu dvou měsíců, a změnil údaj o osobě zástupce žalobce a ve zbytku rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

Podle ustanovení § 3 správního řádu, zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.

Podle ustanovení § 50 odst. 3 správního řádu, správní orgán je povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.

Krajský soud dospěl k závěru, že provedenými důkazy bylo v průběhu správního řízení bez důvodných pochybností prokázáno, že měření rychlosti vozidla řízeného žalobcem bylo provedeno silničním laserovým rychloměrem Tru Cam LTI 20/20, výrobního čísla TC 001259, který byl ověřen Českým metrologickým institutem s platností ověření do 1.12.2016 a měření s ním prováděl strážník Městské policie k tomu proškolený. Ověření provedené Českým metrologickým institutem potvrzuje, že dané měřidlo – laserový rychloměr – má požadované metrologické vlastnosti, tedy že měří správně. To ostatně vyplynulo i z pořízené fotodokumentace, neboť v případě, že by obsluha rychloměru nedodržela návod k obsluze nebo by rychloměr vykazoval nějakou vadu, nebyla by rychlost projíždějícího vozidla vůbec zachycena. Žádné pochybnosti o správnosti měření ze správního spisu nevyplývají. Na správnost měření nemá vliv ani chybný údaj o GPS souřadnicích. V těchto souvislostech krajský soud odkazuje na závěry Nejvyššího správního soudu v rozsudku č.j. 4 As 2/2014-26, který v obdobné věci a ve vztahu k laserovému měřící LTI 20/20 Tru Cam učinil závěr, že rozdíl mezi souřadnicemi místa měření zaznamenanými uvedeným přístrojem a skutečným místem, z něhož bylo měření

prováděno (ve věci projednávané Nejvyšším správním soudem to byl více než dvouseťmetrový rozdíl), nemá na posouzení věci žádný vliv a nemůže správnost rychlosti naměřené automobilu nikterak zpochybnit. Nejvyšší správní soud odkázal na sdělení ATS – Telcom a.s., podle něhož údaje z GPS o místě měření jsou pro přesnost měření rychlosti vozidla naprosto irelevantní a slouží pouze jako dodatečná informace. Při samotném měření rychlosti laserovým měřidlem se údaje z GPS modulu nepoužívají. Princip tohoto rychloměru spočívá v rozdílu naměřených vzdáleností laserovým paprskem na měřený objekt. Údaj GPS pro tento přístroj je nadstandardní informace, která podle platných předpisů v ČR nemusí být v protokolu o měření vůbec udávána. GPS určuje polohu na základě měření transitního času alespoň od čtyř družic. Aby bylo možné určit polohu přijímače, je mimo těchto čtyř časů od družic nutné znát ještě polohu družic, a ta je v době určování polohy vlastně odhadována, protože družice je v čase, kdy přijmete signál, už na jiném místě, než když signál vyslala. Signál do přijímače putuje cca 67 milisekund, a to je sice čas téměř nepostřehnutelný, přesto družice za tuto dobu urazí skoro 60 metrů, konec citace. S ohledem na shora uvedený závěr, že na správnost měření nemá chybný údaj o GPS souřadnicích žádný vliv, soud považoval důkazy navržené žalobcem v žalobě pod bodem III., tedy vyjádřením zástupce www.seznam.cz, fotografiemi a dalšími tam označenými důkazy, za nadbytečné. K námitce ohledně místa spáchání přestupku soud uvádí, že ve skutkové větě je toto místo řádně specifikováno, a to tak, že k němu došlo v Bohumíně, na ulici Ostravské a skutek je dle názoru soudu ohledně místa spáchání přestupku vymezen dostatečně určitě.

Soud neshledává důvodnou ani námitku žalobce o záměně osoby řidiče. Soud ve shodě s žalovaným dospěl k závěru, že provedeným dokazováním tato verze žalobce byla vyvrácena. Svědek R. H. – strážník Městské policie Bohumín, který prováděl měření, měl vozidlo na dohled do bodu zakřivení, svědek T.W. pak vozidlo sledoval od okamžiku vyjetí ze zatáčky a viděl, že vozidlo zastavilo až na jeho pokyn a v době zastavení byl řidič ve vozidle sám. Jestliže jeden ze strážníků měl viditelnost do bodu zakřivení silnice a druhý pak sledoval toto vozidlo od místa zakřivení do místa jeho zastavení, je vyloučeno, aby došlo k záměně osoby řidiče. Bez významu není ani skutečnost, že doba, která uplynula od změření rychlosti vozidla do jeho zastavení, byla cca do 20 sekund, přičemž žalobce netvrdil, že by do místa zastavení dojel za mnohem delší dobu. Za tohoto skutkového stavu soud považoval důkazy navržené žalobcem, a to šetřením na místě samém a znaleckým posudkem za nadbytečné, neboť provedenými důkazy byla jeho verze obhajoby vyvrácena.

S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **lze podat** kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 24. října 2017

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně